26/01/2021

Η μυστική Συνέλευση της Βοστίτσας

/ Ιστορία - Εθνικά Θέματα

Η Συνέλευση της Βοστίτσας είναι από τα σημαντικότερα γεγονότα κατά την περίοδο της οργανωτικής προπαρασκευής της Επανάστασης του 1821. Έλαβε χώρα στη Βοστίτσα (σημερινό Αίγιο) από τις 26 έως τις 29 Ιανουαρίου 1821 και πήραν μέρος σ' αυτή προύχοντες από την Αχαΐα, την Κορινθία και την Αρκαδία, ανώτεροι κληρικοί και ο Παπαφλέσσας ως απεσταλμένος της Φιλικής Εταιρείας.

Το φθινόπωρο του 1820, ο Φιλικός Ιωάννης Παπαρρηγόπουλος, αφού συναντήθηκε με τον Αλέξανδρο Υψηλάντη στο Ισμαήλιο της Βεσσαραβίας (σημερινό Ιζμαήλ Ουκρανίας), επέστρεψε στην Ελλάδα, μεταφέροντας οδηγίες της «Υπερτάτης Αρχής» για τη σύσταση Εφορίας των Φιλικών στην Πελοπόννησο. Έφοροι διορίστηκαν ο Παλαιών Πατρών Γερμανός, ο Μονεμβασίας Χρύσανθος, ο Χριστιανουπόλεως Γερμανός, ο Ασημάκης Ζαΐμης, ο Σωτήριος Χαραλάμπης, ο

Θεοχαράκης Ρέντης και ταμίες ο Ιωάννης Παπαδιαμαντόπουλος και ο Παναγιώτης Αρβάλης.

Οι Έφοροι επρόκειτο να συνεδριάσουν τον Φεβρουάριο του 1821 στη μονή του Μεγάλου Σπηλαίου, η άφιξη όμως του Παπαφλέσσα, που αντιμετωπιζόταν με εχθρότητα και καχυποψία από τους προκρίτους, επέσπευσε την πραγματοποίηση της σύσκεψης και την αλλαγή του τόπου διεξαγωγής της.

Η σύσκεψη πραγματοποιήθηκε τελικά στο αρχοντικό του Ανδρέα Λόντου στη Βοστίτσα από τις 26 έως τις 29 Ιανουαρίου 1821 με διευρυμένη σύνθεση. Έλαβαν μέρος σ' αυτήν, εκτός από τα μέλη της Εφορίας του οικοδεσπότη και του Παπαφλέσσα, ο Κερνίτσης Προκόπιος, ο πρωτοσύγκελος Αμβρόσιος Φραντζής, ο Ανδρέας Ζαΐμης, ο Ασημάκης Φωτήλας, ο Σωτήριος Θεοχαρόπουλος, ο Ιωάννης Παπαδόπουλος (γνωστός και ως Μουρτογιάννης), ο Λέων Μεσσηνέζης, ο Χαράλαμπος Περρούκας, ο Πανάγος Δεληγιάννης, ο Δημήτριος Μελετόπουλος και κάποιοι άλλοι.

Για να μην τους υποψιαστούν οι τουρκικές αρχές της πόλης, τους διαμηνύθηκε ότι η συγκέντρωση στην οικία Λόντου αφορούσε την επίλυση κτηματικών διαφορών μεταξύ δύο μοναστηριών της περιοχής, της Μονής του Μεγάλου Σπηλαίου και της Μονής των Ταξιαρχών. Άλλωστε, ο Παπαφλέσσας είχε κατέβει στην Πελοπόννησο με την επίσημη ιδιότητα του πατριαρχικού απεσταλμένου.

Κατά την πρώτη από τις πέντε συνεδριάσεις που πραγματοποιήθηκαν, ο Παπαφλέσσας παρουσίασε συστατική επιστολή του Αλέξανδρου Υψηλάντη και με μεγαλοστομίες προσπάθησε να πείσει τους συμμετέχοντες ότι η επανάσταση έπρεπε ν' αρχίσει χωρίς χρονοτριβή, δεδομένου ότι η Ρωσία θα βοηθούσε αμέσως και ότι οι Έλληνες της Κωνσταντινούπολης θα ξεσηκώνονταν καταστρέφοντας τον τουρκικό στόλο και φονεύοντας τον σουλτάνο.

Η αισιοδοξία του Παπαφλέσσα έγινε δεκτή με σκεπτικισμό από τους παρισταμένους, που γνώριζαν πολύ καλά ότι η Πελοπόννησος δεν ήταν έτοιμη να επαναστατήσει. Στην επόμενη συνάντηση, ο Παλαιών Πατρών Γερμανός υπέβαλε εκ μέρους όλων ερωτήματα στον Παπαφλέσσα, ζητώντας του να τεκμηριώσει τα λεγόμενά του. Αυτός απάντησε αόριστα ότι οι Ρώσοι θα βοηθούσαν και ότι η επιτυχία της επανάστασης ήταν βέβαιη. Μάλιστα φαίνεται ότι τους αποκάλυψε ότι η ημερομηνία του εθνικού ξεσηκωμού είχε ορισθεί για τις 25 Μαρτίου, εορτή του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου.

Ακολούθησαν θυελλώδεις συζητήσεις και στις 29 Ιανουαρίου που έληξε η σύσκεψη, με τις απόψεις του Παπαφλέσσα φαίνεται ότι συντάχθηκαν μόνον οι πρόκριτοι του

Αιγίου Ανδρέας Λόντος, Δημήτριος Μελετόπουλος και Λέων Μεσηνέζης. Η πλειοψηφία των συμμετεχόντων αποφάσισε να αναβληθεί η Επανάσταση, επειδή θεώρησαν «τον καιρόν ουκ αρμόδιον», ν’ αρχίσει συστηματική προετοιμασία στις διάφορες επαρχίες, αλλά συγχρόνως να πληροφορηθούν υπεύθυνα τις διαθέσεις της Ρωσίας και το πνεύμα που επικρατούσε σε άλλες περιοχές. Ως προς την έναρξη της επανάστασης συμφώνησαν ως κατάλληλη ημερομηνία την 23η Απριλίου, εορτή του Αγίου Γεωργίου ή το αργότερο την 21η Μαΐου, εορτή των Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης.

Ο Παπαφλέσσας αποχώρησε πικραμένος κι εξοργισμένος, δηλώνοντας ότι θα αρχίσει τον αγώνα από τη Μάνη. Η στάση του εξέφραζε την αποφασιστικότητα ενός αληθινού επαναστάτη κι ερχόταν σε αντίθεση με τη «σύνεση» των προκρίτων, οι οποίοι, αν και μέλη της Φιλικής Εταιρείας, διατηρούσαν επιφυλάξεις για την επιτυχία του εγχειρήματος. Η έναρξη του Αγώνα λίγες εβδομάδες αργότερα δικαίωσε τον Παπαφλέσσα. Ο «απατεών και εξωλέστατος καλόγηρος», όπως τον αποκαλεί ο Παλαιών Πατρών Γερμανός στα απομνημονεύματά του, υπήρξε ο πρωτεργάτης της επανάστασης στην Πελοπόννησο.

Πηγή: sansimera.gr